BMI0065

សម្ភាសន៍ជាមួយឈ្មោះ អ៊ីង ហ៊ិន ភេទប្រុស អាយុ៥៥ឆ្នាំ

មុខងារជំនាន់ខ្មែរក្រហមៈ “យោធា”

មុខងារបច្ចុប្បន្នៈ “កសិករ”

ស្រុកកំណើតនៅឃុំត្រពាំងធំ ស្រុកត្រាំកក់ ខេត្តតាកែវ

រស់នៅភូមិភ្នំរូង ឃុំបឹងបេង ស្រុកម៉ាឡៃ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យ

ថ្ងៃទី១៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១០

សម្ភាសន៍ដោយៈ សោម ប៊ុនថន

០០ៈ៣៩ៈ៥៣

១៨ទំព័រ

ប៊ុនថនៈ ជាដំបូងខ្ញុំចង់ស្គាល់ឈ្មោះលោកពូ លោកពូឈ្មោះអីដែរ?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំឈ្មោះ អ៊ីង ហ៊ិន ។

ប៊ុនថនៈ ពូអាយុប៉ុន្មានហើយ?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំអាយុ៥៥ហើយ ។

ប៊ុនថនៈ ពូមានស្រុកកំណើតនៅភូមិឃុំអីដែរ?

ហ៊ិនៈ ស្រុកកំណើតពីដើមមកតែម្ដង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ!ស្រុកកំណើតពីដើមមក?

ហ៊ិនៈ នៅខេត្តតាកែវ ស្រុកត្រាំកក់ ឃុំត្រពាំងធំខាងជើង ។

ប៊ុនថនៈ ខេត្តតាកែវ ពូមកដល់នេះដំបូងឆ្នាំណាពូ?

ហ៊ិនៈ មកដល់នេះដំបូងនៅឆ្នាំ៨៣ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹង៨៣មកដល់ម៉ាឡៃនេះពូ?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ មកដល់ភូមិនេះតែម្ដងឬពូមកនៅកន្លែងផ្សេង?

ហ៊ិនៈ កាលមកដល់ដំបូងនៅមាត់អូរតែម្ដង ជាប់ព្រំដែនថៃតែម្ដង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ពីនេះទៅប្រហែលជាមួយគីឡូ ។

ប៊ុនថនៈ តែនៅភូមិឃុំបឹងបេងហ្នឹងពូ?

ហ៊ិនៈ កាលពូមុនគេមិនទាន់រៀបជាឃុំបឹងបេងអីទេ កាលពីជំនាន់ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ឃុំបឹងបេងហ្នឹងទើបរៀបចំកាលសម័យដាច់ខ្លួនហ្នឹងទេ ។

ប៊ុនថនៈ កាលពូមកនៅហ្នឹង មកនៅច្រើនគ្នាទេពូ?

ហ៊ិនៈ ច្រើនកាលហ្នឹងច្រើន តែវាមិនច្រើនដូចឥឡូវពេកទេ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ!រត់មកសុទ្ធតែប្រជាជន កាលដែលរត់មក?

ហ៊ិនៈ កាលហ្នឹងមានប្រជាជនមានទាហានខ្លះ មានអីខ្លះតែខ្ញុំមិនដែលធ្វើទាហានហ្នឹងគេផង កាលសម័យហ្នឹងពីមុនមកបានខ្ញុំដែលធ្វើ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំឈប់ហើយកាលសម័យហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូរត់ពីណាមក?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ!មុនមកដល់ហ្នឹង?

ហ៊ិនៈ មុនហ្នឹងខ្ញុំកាលសម័យខ្មែរក្រហមហ្នឹងធ្វើទ័ពហ្នឹងចេញពីទន្លេសាបហ្នឹងខ្ញុំទៅស្រុកទៅនៅជាមួយខាងរដ្ឋកម្ពុជាដែលហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ដល់ការហើយបានខ្ញុំវិញមកខាងនេះវិញ ខ្មែរក្រហមវិញ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ពូខ្ញុំនៅទីនេះ ខ្ញុំមកនៅជាមួយគាត់វិញទៅ មកកាលនៅលំបាកសភាពការណ៍តឹងតែងមក កាលហ្នឹងរត់លូនផងបានទៅដល់ខ្មែរក្រហមវិញ មកហ្នឹងក៏មិនមកកន្លែងនេះដែលពីដើមមក ហ្នឹងគេហៅភ្នំឆ័ត្រព្រៃមាន់អីជើងណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ កាលហ្នឹងគេហៅថាឃួនអីវ៉ែអាព្រៃមាន់ភ្នំឆ័ត្រហ្នឹងក៏គេជម្លៀសរត់យកមកនៅនេះ ។

ប៊ុនថនៈ ព្រៃមាន់ហ្នឹងនៅម្តុំណាទៅ?

ហ៊ិនៈ ខេត្តបន្ទាយមានជ័យដែលហ្នឹង ស្រុកថ្មពួក ។

ប៊ុនថនៈ ស្រុកថ្មពួក?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលពូចេញមកនេះទាំងគ្រួសារពូ?

ហ៊ិនៈ បកទាំងអស់គ្នាហ្នឹង បងប្អូនទាំងអស់មកពីហ្នឹងមក ថាទាំងអស់គ្នាហ្នឹងតែម្ដងអ្នកនៅនេះ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ មកនៅកន្លែងនេះឆ្នាំ៨៥ ឆ្នាំ៨៥នេះគេរើកន្លែងនេះទៀតចូលទៅនៅថៃ ។

ប៊ុនថនៈ នៅថៃនៅម្ដុំណាពូ?

ហ៊ិនៈ នៅជិតនេះដែរ នៅ៨៥ ជំរំ៨៥នេះខាងលិច ។

ប៊ុនថនៈ ទៅពីនេះទៅប៉ុន្មានគីឡូ?

ហ៊ិនៈ ប្រហែលជាដប់បួនគីឡូដែលដឹង ខ្ញុំប៉ុណ្ណឹងឯងមិនដែលបានដើរកាត់ហ្នឹងផង កាលជំនាន់ហ្នឹងទៅមកឡាន ព្រោះឆ្លងថ្នល់ជាតិទី៧ ។

ប៊ុនថនៈ កាលពូរត់ទៅហ្នឹងពូមានកូនហើយនៅ?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំកាលរត់មកពីភ្នំឆ័ត្រហ្នឹងមានកូនមួយហើយ ដល់ទៅនៅដីថៃហ្នឹងបានកូនពីរទៀតកូនបីនាក់ ។

ប៊ុនថនៈ ពូនៅហ្នឹងប៉ុន្មានបានពូត្រឡប់មកនៅភូមិនេះវិញ?

ហ៊ិនៈ កាលហ្នឹងនៅដីថៃ កាលហ្នឹង៥ឆ្នាំកាលហ្នឹង ៥ទៅ៦មិនបានរាប់ភ្លេចហើយ ចេញពី៨៥នេះទៅនៅដងរែកដុបគគីរណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ នៅហ្នឹងទៀតដល់ហើយ មុនផ្ដាច់ខ្លួនហ្នឹងខាងដុបគគីរហ្នឹងខាងប៉ារាហ្នឹងកាលហ្នឹងត្រូវជាមួយទាហានខាងក្នុងក៏រើទាហានខ្មែរក្រហមហ្នឹងទៀត ចឹងចេញពីហ្នឹងមក មកនៅនេះវិញនៅកន្លែងខ្មែរក្រហមហ្នឹងវិញទាំងអស់គ្នាហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងរត់ពីដុបគគីរមកនេះ?

ហ៊ិនៈ បាទ!មកនេះវិញ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងមកដល់នេះនៅឆ្នាំណាពូ?

ហ៊ិនៈ ឆ្នាំ៩០ប៉ុន្មានទេ កាលហ្នឹងខ្ញុំឆ្នាំ៩៥ប៉ុណ្ណឹងឯង មុនផ្ដាច់ខ្លួនពីរឆ្នាំ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹង៩៨?

ហ៊ិនៈ បាទ!ខ្ញុំ៣៩-៩៨ហ្នឹងឯង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងបានពូរស់នៅភូមិនេះរាល់ថ្ងៃនេះ?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ គេចែកឲ្យពូដីនេះ?

ហ៊ិនៈ ដីនេះពួកខ្ញុំរស់នៅដើម ដីនេះគេមានបានចែកណាស្មុគ្រតែទិញ ទិញទាំងអស់ហ្នឹងទិញកេ អ្នកនៅមុន ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ទិញកាលហ្នឹងនៅថោកទេ កាលហ្នឹងមានពីរវគ្គ ខ្លះចេញពី៨៥ហ្នឹងខ្លះគេទៅដើមទៅតាម អន្តភាពនរណាគេអត់ទៅដើមគេចូលមកនេះមកដីគេចែក ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ គេចែកឲ្យមួយប្លង់ៗម្នាក់ចឹងទៅ គេទៅតាមអន្តភាពរៀងៗខ្លួនទៅកាលជំនាន់ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ គេមានកងមានក្រុមគេ ។

ប៊ុនថនៈ ពេលដំបូងពូមកដល់កាល៨៣ហ្នឹងមានប្រជាជនមករស់នៅច្រើនទេ នៅម៉ាឡៃហ្នឹង?

ហ៊ិនៈ មាន មានគេរត់តាំងពី៧៩ក៏គេមាននៅហ្នឹង នៅផ្សារម៉ាឡៃហ្នឹងពីដើមគេហៅភូមិដូងៗ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ មានគេនៅកាលហ្នឹង ប្រជាជនគេអ្នករត់មកនៅហ្នឹង ពួកខ្ញុំនៅម៉ាជួរឃុំបឹងបេងនេះមក ក្រោយទេ ។

ប៊ុនថនៈ មកក្រោយ?

ហ៊ិនៈ បាទ!មកពីដើមមកទេ ពេលគេរើនៅដើមទៅរដ្ឋគេយកមកនេះមក កាលជំនាន់ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលមកដល់ហ្នឹងភូមិហ្នឹងគេហៅបឹងបេងហើយនៅពូ?

ហ៊ិនៈ ហៅបឹងបេង កាលពីមុនគេអត់ហៅបឹងបេងទេ គេហៅភូមិដូងតែមួយ ដល់ក្រោយមក បានគេរៀបចំមានភូមិបឹងបេងមានអីចឹងទៅ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ!ម៉េចបានគេហៅបឹងបេងពូ?

ហ៊ិនៈ មិនដឹងយ៉ាងម៉េចទេ គេដាក់ឈ្មោះចឹងទៅ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ បឹងបេងហ្នឹងជាឃុំទេ ភូមិគេហៅភូមិចំបក់ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងចំបក់កើតក្រោយដែរ?

ហ៊ិនៈ កើតក្រោយដែលទេ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូមានដឹងប្រវត្តិទេយ៉ាងម៉េចបានជាដាក់ឈ្មោះភូមិចំបក់អី?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំមិនដឹងទេនេះ ខ្ញុំមិនដឹងសោះ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូមកដល់នេះកាលឆ្នាំ៨៣?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ កាលឆ្នាំ៨៣ពូធ្វើអីវិញពូមកដល់ដំបូង?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំអត់មានធ្វើអីផងខ្ញុំធ្វើប្រជាជន ។

ប៊ុនថនៈ ពូអត់នៅកងទេ?

ហ៊ិនៈ អត់ ខ្ញុំអត់មានធ្វើទាហានហ្នឹងគេផង ធ្វើប្រជាជន ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងគ្រួសារលោកពូ?

ហ៊ិនៈ ហ្នឹងក៏អត់មានធ្វើអី ។

ប៊ុនថនៈ តែធ្វើរករបររកស៊ីអីទៅ?

ហ៊ិនៈ មកកាលហ្នឹងអត់មានរកស៊ីអីផង ព្រោះយើងប្រជាជនរដ្ឋគេបើកអង្ករឲ្យហូប ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ហើយគេមានឲ្យយើងទៅដើរស៊ីឈ្នួលគេអីណា គេមិនឲ្យធ្វើទេ ព្រោះប៉ះពាល់ទាហានគេ ទៅមុខណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ កុំឲ្យថាយើងនៅក្រោយរកស៊ីទៅវាប៉ះពាល់ដល់ចឹងទៅគេអត់មានឲ្យរកស៊ីអីទេ ចុះមានគិតគូររឿងចាយវាយអីបើរដ្ឋបើកឲ្យគ្រប់មុខ កាលជំនាន់ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ មានហូបគ្រប់ដែលកាលហ្នឹងពូ?

ហ៊ិនៈ គ្រប់មិនដែលខ្វះទេ ។

ប៊ុនថនៈ គេបើករបៀបម៉េច?

ហ៊ិនៈ គេបើកអង្ករ អំបិល ប៊ីចេងអីហ្នឹង ត្រីខអីហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ គេបើតាមសមាជិកគ្រួសារឬយ៉ាងម៉េច?

ហ៊ិនៈ គេបើកតាមសមាជិកគ្រួសារ បើមានប្អូនទាក់ចឹងគេឲ្យតាមហ្នឹងទៅ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ហូបមិនអស់ទេ អង្ករអីវ៉ាន់ហ្នឹង ឈានដល់លក់អី យើងធ្វើបានខ្លះដែលដូចជាដាំពោតធ្វើស្រូវធ្វើអីបាន យើងធ្វើអង្ករអស់ហ្នឹងបានយើងធ្វើលក់ទៅណាស់ យកលក់ឲ្យថៃយកលុយចាយទៅ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងយើងបានលក់អត់មានទុកហូបខ្លួនឯងទេ?

ហ៊ិនៈ កាលជំនាន់ហ្នឹងអត់ទេ ព្រោះមានកាកក្របាតបើកជំនាន់ហ្នឹង កាកក្របាតគេមកបើកមានប៉ុ៉ងគេបើកណាស់ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ជំនាន់កាកក្របាតទេ កាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ គេបើកនៅណាវិញ?

ហ៊ិន៖ នេះកន្លែងគេបើកនៅអូរខាងលិចនេះ ផ្លូវនេះទៅចំតែម្តងឆ្លងអូរម្ខាងបើកនៅដីថៃ ។

ប៊ុនថន៖ បើកនៅដីថៃ?

ហ៊ិន៖ បាទ!មួយអាទិត្យបើកម្តងចឹងទៅ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងមួយអាទិត្យទៅបេូកម្តង?

ហ៊ិន៖ បាទ!មួយអាទិត្យគេមកបើកឲ្យម្តង ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងពូនៅនេះនៅយូរដែរពី៨៣ដល់?

ហ៊ិន៖ នៅយូរដែរ ពូដំបូងនៅ៨៣ទេ តែដល់ទៅនៅថៃ៥ទៅ៦ឆ្នាំទៅ ទៅនៅជើងនោះប៉ុន្មានឆ្នាំទៅបានបកមកនៅនេះវិញ នេះច្រើនណាស់ កាលជំនាន់ហ្នឹងកន្លែងណានេះដើរគ្រប់កន្លែងហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងទៅថៃហ្នឹងពូនៅធ្វើអី នៅហូបរបបបើកដីដែល?

ហ៊ិន៖ ហ្នឹងហើយទៅថៃរបបបើក ហ្នឹងលែងកាកក្របាតហើយរដ្ឋគេបើកតែម្តង ហ្នឹងលែងខុះតែម្តង អង្ករហ្នឹងបើកពេញៗការ៉ុងមក ។

ប៊ុនថន៖ រដ្ឋខាង?

ហ៊ិន៖ ខាងខ្មែរក្រហមហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថន៖ ប្រជាជនច្រើនទេ នៅជំរំ?

ហ៊ិន៖ នៅជំរំហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ច្រើនកាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ ប្រហែលជាប៉ុន្មាននាក់ទៅទាំងអស់?

ហ៊ិន៖ ច្រើននាក់ដែលហ្នឹងម៉ាភូមិៗ នៅប៉ុន្មានឃុំនោះហ្នឹង នៅពីរឃុំ កាលយើងនៅ៨៥មនុស្សច្រើនណាស់កាល ។

ប៊ុនថន៖ រាប់រយនាក់?

ហ៊ិន៖ ទេ រាប់លពាន់នាក់នោះ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិនៈ កាលហ្នឹងចេញមកវិញនៅជាមួយគ្នាពួកភូមិដូងស្អីហ្នឹងមូលគ្នាទាំងអស់ហ្នឹង និយាយរួមអ្នកនៅព្រំដែនឲ្យតែអ្នកនៅចាស់នៅហ្នឹងទាំងអស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ហើយភាគច្រើន ច្រើនចាស់ហើយនៅតាមថ្នល់ហ្នឹង ផ្ទះធំៗនេះសុទ្ធតែពួកចាស់ហើយ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ចាស់ រហូតទៅដល់ខ្វាងរាប់ទៅអីនោះ ពេញហ្នឹងទាំងអស់ ។

ប៊ុនថនៈ ទាំងអស់ទៅនៅហ្នឹង?

ហ៊ិនៈ បាទ!ពួកចាស់សុទ្ធតែនៅយូរហើយ អ្នកនៅថ្មីមានភាគតិចទេ យ៉ាងច្រើនមានម្នាក់មួយគ្រួសារពីរគ្រួសារអីហ្នឹង ហ្នឹងអ្នកនៅថ្មីណាស់ មកកាលផ្តាច់ខ្លួនហើយ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ មានតិចទេ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូថាត្រឡប់មកពីដីថៃថាមកនៅនេះវិញ ហើយបានចេញទៅ?

ហ៊ិនៈ អត់ទេ មកពីដីថៃឡានគេដឹកយកទៅដាក់នៅភ្នំឆត្រតែម្តង ។

ប៊ុនថនៈ ដាក់នៅភ្នំឆត្រ?

ហ៊ិនៈ ដាក់នៅជុបគគីរ ។

ប៊ុនថនៈ ជុបគគីរភ្នំដងរែកហ្នឹង?

ហ៊ិនៈ បាទ!ចេញពីដងរែកបានមកនេះវិញ កាលប៉ារាហើយនិងទាហានខាងក្នុងត្រូវគ្នាគេមិនរើ កាលហ្នឹងមានដែលពុសូរ្យទេ ជំនាន់ហ្នឹងមានដឹងទេ កាលហ្នឹងឆ្នាំ៩៣-៩៤ហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ បាទ!ពុប៉ារា ។

ហ៊ិនៈ ជំនាន់ហ្នឹងហើយខ្លះគេទៅនៅស្រុកខ្មែរវិញទៅ ខ្លះគេចូលជំរំកងវ៉ាយនោះទៅ ខ្លះដឹងថាទៅរកស៊ីណាអីណី អត់មានផ្ទះអត់មានដីមានធ្លីអីក៏គេបកមកនេះមកចូលតាមច្រកជិតប៉ោយប៉ែតនេះ កាលហ្នឹងគេឲ្យចេញចូលតាមហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ តាមអូរជ្រៅហ្នឹង?

ហ៊ិនៈ អត់ទេ ចេញកន្លែងគោកស្បែងអត់មានដល់អូរជ្រៅទេ បែបវត្តគោកស្បែងនេះ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ មកជិះម៉ូតូជិះអីមក កាលហ្នឹងគេមានបិតអីនៅចេញចូលបាន ។

ប៊ុនថនៈ ចេញពីថៃចូលខ្មែរ?

ហ៊ិនៈ អត់ទេ ចេញពីខ្មែរយើងមកនេះតែម្តងហ្នឹង ទាហានខ្មែរមានឃាត់ណា ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ឲ្យមក មកនៅនេះវិញជាមួយខ្មែរក្រហមនេះវិញទៀតទៅ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ បើយើងធ្លាប់នៅនេះ បើយើងទៅនោះអត់មានដីមានធ្លីដីងពីងអីណា មកនៅហ្នឹងវិញគ្រប់គ្នាហ្នឹងទៅ ។

ប៊ុនថន៖ មកនៅនេះថាមានបងពូមកជាមួយពូវិញដែរ?

ហ៊ិន៖ បាទ!អត់ទេ បកពីហ្នឹងទាំងអស់គ្នា ។

ប៊ុនថន៖ មកនៅនេះ៩៤ហើយពូ?

ហ៊ិន៖ ហ្នឹងហើយ៩៤ហើយ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងពូមកដល់បានពីរឆ្នាំបានសមាហរណ៍កម្ម?

ហ៊ិន៖ បាទ!៩៦ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងសមាហរណ៍កម្មកាល៩៦ហ្នឹងនិយាយថាពូមានទិញដីធ្វើផ្ទះដែលពូ?

ហ៊ិន៖ កាលមកហ្នឹងដីសុទ្ធតែទិញគេ យើងអ្នកមកក្រោយ បើគេនៅមុនគេអត់ទេ គេចែក កាលនៅសង្គ្រាមចេះតែចែកដីគ្នានៅបានទៅ ដល់ផ្តាច់ខ្លួនបានហ្នឹងយើងទិញនៅរៀងៗខ្លួនទៅណាស់ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ខ្ញុំសុទ្ធតែទិញគេមកក្រោយនោះ ។

ប៊ុនថន៖ តែកាលមកហ្នឹងមានចាប់ខ្លួនឯងនៅបានទេ?

ហ៊ិន៖ កាលហ្នឹងគេមកនៅមុនហើយហ្នឹង ពួកខ្ញុំមកក្រោយ អ្នកមកមុនគេបាន ដីហ្នឹងសុទ្ធតែទិញគេទេ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ មកក្រោយទិញគេ ទិញគេកាលនោះមិនមែនថ្លៃដូចឥឡូវទេ កាលហ្នឹងវានៅថោក ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ម៉ារ៉ៃពីរបីពាន់បាតអីហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ ចុះឥឡូវពូមានចំការដែរ?

ហ៊ិន៖ មាន ។

ប៊ុនថន៖ មានប៉ុន្មានដែរ?

ហ៊ិន៖ ខ្ញុំមានបន្តិចហ្នឹងមានតែ៥ហិចតា ។

ប៊ុនថន៖ ធ្វើស្រែឬធ្វើចំការ?

ហ៊ិន៖ ដាំដំឡូងទាំងអស់ ។

ប៊ុនថន៖ និយាយចឹង កាលពូមកកាលឆ្នាំ៨៣ហ្នឹងនៅម៉ាឡៃហ្នឹងមានព្រៃមានអីទេ?

ហ៊ិន៖ ៨៣មានព្រៃ កាលជំនាន់៨៣គេមានផ្លូវធ្វើតាមមាត់អូរ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងខាងនេះអត់មានផ្លូវទេ?

ហ៊ិន៖ ខាងនេះអត់មានទេ ខាងនេះព្រៃសុទ្ធតែម្ដង ហើយរឿងកាប់ឆ្កាក៏មិនទាន់មានកាប់ដែលអត់ទេ កាប់តែបន្តិចក្បែរៗផ្ទះទេ ផ្លូវគេមានតាមមាត់អូររហូតតាំងពីភូមិដូងហ្នឹងទៅរហូតដល់ស្រុកសំពៅលូន ស្រុកភ្នំព្រឹកចឹងទៅ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ គេនៅតាមហ្នឹងរហូតទៅ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងមានតែផ្លូវតាមមាត់អូរនេះព្រៃជិត?

ហ៊ិន៖ បាទ! ព្រៃ ។

ប៊ុនថន៖ ព្រៃក្រាស់តែម្ដងពូ?

ហ៊ិន៖ ព្រៃស្រុកនេះ ព្រៃក្រាស់ណែនតែម្ដង មិនមែនព្រៃភ្លើងឆេះណា ភ្លើងអត់ឆេះទៀតភ្លើងនោះ មិនមែនព្រៃព្រិចណា ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ព្រៃដើមឈើដុះណែន តែឥឡូវរកមិនបានទេកាប់ខ្ទិចអស់ហើយធ្វើចំការ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងផ្លូវនេះកើតនៅឆ្នាំប៉ុន្មានដែរ?

ហ៊ិន៖ ផ្លូវនេះធ្វើផ្ដាច់ខ្លួនហើយ ផ្លូវនេះមិនដឹងជាធ្វើកាលទេ ព្រោះពួកខ្ញុំនៅជុបគគីរ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹង៨៣អត់ទាន់មានទេ មានតែផ្លូវមាត់អូរ?

ហ៊ិន៖ ៨៣មានតែផ្លូវមាត់អូរ ពីដើមធ្វើតាមមាត់អូររហូត៨៣ហ្នឹង ប្រជាជននៅតាមហ្នឹងរហូតមាត់អូរហ្នឹងតែម្ដង ។

ប៊ុនថន៖ ឡានអីបរតាមផ្លូវមាត់អូរហ្នឹងតែម្ដង?

ហ៊ិន៖ ឡាន កាលហ្នឹងមិនសូវមានឡានមានតែឡានចិនមួយៗ មានម៉ូតូណាកាលហ្នឹងនោះ ប្រជាជនយើងមានពីណាមានអី ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ដើរហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងកាល៨៣ហ្នឹងយ៉ាងម៉េចបានជាពូទៅនៅជំរំហ្នឹងពូ?

ហ៊ិនៈ កាលឃ្មួនវ៉ៃនៅនេះ៨៥ មកពីដើងមកយើងមិនមក៨៣កាលហ្នឹងវ៉ៃនៅគ្រួសក្រហម ៨៥នេះឃ្មួនវ៉ៃទាំងអស់ព្រំដែននេះ យើងចូលថៃទាំងអស់ចូលជំរំតាង៉ុក គេហៅជំរំសាយអេកនោះ ។

ប៊ុនថនៈ ជំរំសាយអេក?

ហ៊ិនៈ ហ្នឹងហើយចូលទៅជំរំហ្នឹងទៅ ពួកណានៅក្នុងអង្គភាពណាគេយកមកវិញ រដ្ឋគេយកមកវិញមិនឲ្យនៅជាមួយប្រជាជនច្របូកច្របល់ហ្នឹងទេណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ យកមកវិញ មកឲ្យនៅជំរំ៨៥នេះ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងបើមានអ្នកណានៅកងអីយកមកជំរំ៨៥នេះ?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងនរណាអត់អី?

ហ៊ិនៈ ហ្នឹងគេនៅជំរំទៅ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងនៅជំរំសាយអេកទៅ?

ហ៊ិនៈ បាទ!ណាគេអត់ចេញគេនៅហ្នឹងទៅ ណាគេមានខ្សែគេនៅតាមកងក៏មកៗនៅនោះគេក៏មានថាអីយើងដែរ យើងមិនមកក៏គេមិនថាអី មិនថាអីទេកាលហ្នឹងនោះ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ កាលហ្នឹងខាងកាកក្របាតគេចិញ្ចឹម ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូនៅជំរំសាយអេក?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ អត់មក៨៥ទេ?

ហ៊ិនៈ មក ចេញពីសាយអេកហ្នឹងមក៨៥ ខ្ញុំនៅហ្នឹងបានប៉ុន្មានខែចូលខែ៣-៤ដល់ខែ៨ចេញចេញពីជំរំសាយអេកណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ ចេញពីសាយអេកហ្នឹងមកនៅជំរំ៨៥នេះ ។

ប៊ុនថនៈ ប្រហែលជាប៉ុន្មានគីឡូពីហ្នឹងទៅ?

ហ៊ិនៈ ប្រហែលជា១៩គីឡូនោះ ។

ប៊ុនថនៈ មើលទៅជិតដែរ?

ហ៊ិនៈ ហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងពូខាងកងជ្រើសរើសទៅវិញឬក៏បញ្ជូនទៅតែម្តង?

ហ៊ិន: អត់ទេ ទៅតាមអង្គភាពវិញ ។

ប៊ុនថន: កាលហ្នឹងនៅអង្គភាប៉ុន្មាន?

ហ៊ិន: កាលហ្នឹងកងពល៥១៩ ខ្ញុំអត់មានធ្វើទាហានអីគេទេ តែមានកូនអីធ្វើនៅក្នុងហ្នឹងខ្ញុំតាមបងប្អូនហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: ឈ្មោះខ្ញុំទាហានអត់ហ្នឹងគេទេ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: ស្រេចចិត្តយើងមិនធ្វើតែយើងនៅជាមួយបងប្អូនយើងហ្នឹង មានអីកាលហ្នឹងជួយដឹកជញ្ជូនអីហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ! ហើយមានបានរបបដូចគ្នាទេ?

ហ៊ិន: ដូចគ្នា ។

ប៊ុនថន: កាលនៅជុបហ្នឹងមានវ៉ៃគ្នាខ្លាំងទេពូ?

ហ៊ិន: អត់ទេ ទៅដើងហ្នឹងអត់មានវ៉ៃផង ប្រជាជនចុះមកនៅក្រោយ ទ័ពគេនៅមុខណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: តែកាលហ្នឹងដឹខ្មែរក្រហមរំដោះបានធំដែរ រំដោះបានស្រុកថ្មពួកមួយទាំងមូលហើយនៅស្រុកអំពិល ស្វាយចេកខ្មែរក្រហមនៅពេញវាលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងខាងកំលាំងខ្មែរក្រហមគ្រប់គ្រង?

ហ៊ិន: បាទ! ទើបប៉ាពត្រូវគ្នាជាមួយទាហានខាងក្នុងតើ បានវ៉ៃហ្នឹង វ៉ៃភ្នំឆត្រវ៉ៃអីហ្នឹងបានរតាត់រតាយទៀតទៅហ្នឹង កាលមុនអត់ទេ ។

ប៊ុនថន: កាលមុនភ្នំឆត្រនៅស្រុកថ្មពួកដែរ?

ហ៊ិន: ភ្នំឆត្រនៅស្រុកថ្មពួក ។

ប៊ុនថន: វ៉ៃហើយបានពួរត់មកនេះ?

ហ៊ិន: បាទ! វ៉ៃហើយបានមកនេះ ។

ប៊ុនថន: ចឹងចង់សួរពូបន្តិចទាក់ទងស្រុកកំណើតពូមានបានរៀនអីដែលពូ?

ហ៊ិន: ខ្ញុំរៀនបានតិចតួចអទ់ចេះផង ។

ប៊ុនថន: រៀនដល់ថ្នាក់ទីប៉ុន្មានលោកពូ?

ហ៊ិន: កាលហ្នឹងមានបានរៀនអីចេះតិចតួចសើច... ។

ប៊ុនថន៖ ចុះពូនៅជាមួយឪពុកម្តាយរហូតពូ?

ហ៊ិន៖ ខ្ញុំចេញពីឪពុកម្តាយតាំងពីឆ្នាំ៧៣ ខ្ញុំធ្វើទាហាន កាលខ្មែរក្រហមមិនត្រូវជ្រើសរើសទៅ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ!ចឹងចូលកង?

ហ៊ិន៖ បាទ!ចូលកងតាំងពីឆ្នាំ៧៣ ខ្ញុំបែកពីម្តាយតាំងពីអាយុ១៧ឆ្នាំ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងបងប្អូន?

ហ៊ិន៖ បងប្អូនកាលខ្ញុំចេញមកនៅជាមួយម៉ែឪហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ បងប្អូនមានប៉ុន្មាននាក់ពូ?

ហ៊ិន៖ បងប្អូនខ្ញុំមានច្រើនណាស់ ស្លាប់អស់ហើយនៅសល់៥នាក់ ៥-៦នាក់ ។

ប៊ុនថន៖ ស្លាប់អស់ប៉ុន្មាននាក់?

ហ៊ិន៖ ស្លាប់អស់៣នាក់ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងស្លាប់៣នៅសល់៦នាក់?

ហ៊ិន៖ បាទ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងមាន៩នាក់បងប្អូន?

ហ៊ិន៖ បាទ!វាចេះទេបានច្រើនវាមិនមែនម៉ែឪតែមួយណា បើគិតម៉ែឪតែមួយ នៅបងប្អូនតែ៥នាក់ទេ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ដល់ពេលម៉ែស្លាប់ទៅ ឪទៅយកប្រពន្ធក្រោយទៀតបានកូនពីរបីទៀត ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងពូចេញពីផ្ទះរហូតចាប់តាំងពី៧៣ហ្នឹង?

ហ៊ិន៖ កាលហ្នឹងចេញពីផ្ទះរហូត ។

ប៊ុនថន៖ ដំបូងពូទៅខាងណាពូ?

ហ៊ិន៖ ចូលកងទ័ពតំបន់ខេត្តតាកែវ ។

ប៊ុនថន៖ កាលហ្នឹងគេហៅតំបន់ប៉ុន្មាន?

ហ៊ិន៖ តំបន់១៣ ។

ប៊ុនថន៖ តំបន់១៣ហ្នឹងមានស្រុកអីខ្លះពូ?

ហ៊ិន៖ ស្រុកច្រើនដែលតាកែវមើល ឥឡូវស្រុកថ្មីទៀតស្គាល់មិនសូវសព្វទៀត ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ មានត្រាំកក់ មានស្រុកទ្រាំង ស្រុកគីរីវង្ស ស្រុកកោះអណ្តែត ស្រុកបូរីជលសារ ស្រុកដូនកែវ ស្រុកព្រៃកប្បាស ស្រុកបាទី ស្រុកអង្គរបូរី ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងតាកែវហ្នឹងនៅក្នុងតំបន់១៣ទាំងអស់?

ហ៊ិន៖ បាទ!ហ្នឹងកាលសម័យបីឆ្នាំ ស្រុកទើបកើតថ្មីទៀតច្រើនទេ ដូនកែវក៏ថ្មីដែរ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ បូរីជលសារនេះក៏ថ្មីដែរ អង្គរបូរីដូចជាថ្មីដែរ បើព្រៃកប្បាសបានចាស់ ពីមុនចាស់តិចដែលទេស្រុក ខេត្តតាកែវទើបថ្មីច្រើនក្រោយទេ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងកាលហ្នឹងខាងតំបន់ហ្នឹងនៅខាងណាវិញ?

ហ៊ិន៖ បាទ ។

ប៊ុនថន៖ ពូមកកន្លែងតំបន់ហ្នឹងតែម្តង?

ហ៊ិន៖ បាទៗ !ខ្ញុំនៅតំបន់ហ្នឹងតែម្តង ។

ប៊ុនថន៖ ពូមន្ទីរតំបន់នៅស្រុកអីវិញ មន្ទីរតំបន់ហ្នឹង?

ហ៊ិន៖ កាលហ្នឹងមាននៅមន្ទីរណា ទាហានចេញមកទាហានតែម្តង ។

ប៊ុនថន៖ កាលហ្នឹងពូចេញមក តែនៅក្នុងខេត្តតាកែវទេ?

ហ៊ិន៖ បាទ ។

ប៊ុនថន៖ កាលហ្នឹងនៅជាមួយពីណាពូ?

ហ៊ិន៖ កាលហ្នឹងមេទ័ពកាលហ្នឹងស្លាប់តាំងពីសង្រ្គាមជិនាន់ហ្នឹង បើមេកងវរៈសេនាតូចអីឈ្មោះតា កប តា សុចអីតែស្លាប់អស់តាំងពីសង្រ្គាមឆ្នាំ៧៣ហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ក្រោយមកមានមេផ្សេងទៀតហ្នឹងស្លាប់ទៅ មេពួកតាហឿន តា លាងអីគាត់ស្លាប់អស់ទៀតពួកហ្នឹងអត់មាននៅ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងគេផ្លាស់ផ្លូវរហូត?

ហ៊ិន៖ បាទ!ផ្លាស់ផ្លូវរហូត ចឹងហើយសង្រ្គាមចេះតែងាប់ចឹងទៅ មេងាប់មួយឡើងមួយបន្ត ។

ប៊ុនថន៖ បាទ!មានហាត់ទេពូកាលហ្នឹង?

ហ៊ិន៖ មានហាត់ដែរ ។

ប៊ុនថន៖ ហាត់មានរយៈពេលប៉ុន្មាន?

ហ៊ិន៖ ហាត់បានប៉ុន្មានខែដែរ វាយូរពេកហើយភ្លេចអស់ហើយ យូរដែលហាត់ខ្ទង់បីបួនខែដែលដឹង បានចេញទៅ ។

ប៊ុនថន៖ បានទៅវៃច្រើនកន្លែងដែលពូ?

ហ៊ិនៈ ខ្ញុំវិញនៅតែតាកែវ ភ្នំឌិនវិញពីរកន្លែងហ្នឹង កាលហ្នឹងពួកខ្ញុំចូលជិតនាទ៧៣ហ្នឹងមានទាហានខ្មែរខាងក្នុងនិងទាហានលន់ នល់ហ្នឹងដូចថាមូលតាមក្រុង១ហើយណាស់ មិនមែននៅនេះទេណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ វិញមូលហើយហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថនៈ នៅមូលទីរួមស្រុកនិងទីប្រជុំជន?

ហ៊ិនៈ ទីរួមស្រុកអត់មានទេ មានតែខេត្តទេកាលហ្នឹងនោះ តែអាភ្នំឌិននេះស្រុកដែលតែវានៅជាប់ជាមួយយួន ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ វាជាប់ជាមួយយួនវាពឹងទៅយួនកាលហ្នឹង យួននៅពីក្រោយនោះ ។

ប៊ុនថនៈ មានប៉ះគ្នាជាមួយយួនធៀវគីទេ?

ហ៊ិនៈ ប៉ះគ្នា ។

ប៊ុនថនៈ ចុះយួនវៀតកុងអីនោះ?

ហ៊ិនៈ យួនវៀតកុងយួនខាងជើងយួនជួយខ្មែរក្រហម ពួកធ្មេញខ្មៅពួកហានណូយ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ!ចុះពូអត់មានដែលចូលរួមជាមួយវៀតកុងអី?

ហ៊ិនៈ អត់ទេ ។

ប៊ុនថនៈ រួមជាមួយគ្នាវិញខាងទាហានលន់ នល់អី?

ហ៊ិនៈ អត់ទេ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងវិញតែកំលាំងខ្មែរក្រហមសុទ្ធ?

ហ៊ិនៈ អត់មានចូលឡប់ឡូកគ្នាទេ កាលហ្នឹងនោះ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងពូនៅហ្នឹងរហូតដល់បែក?

ហ៊ិនៈ អត់ទេ មុនបែកខ្ញុំមកនៅភូមិភាគហើយខ្ញុំមកវិញនៅភ្នំពេញ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ នៅភ្នំពេញម្តុំព្រៃព្រីងអីនេះ ។

ប៊ុនថនៈ ព្រៃព្រីងនៅចោមចៅនេះ?

ហ៊ិនៈ បាទ!វិញពីហ្នឹងទៅកន្លែងដាំបាយកន្លែងស្នាក់នៅ កន្លែងកំពង់ត្រាំកំពង់អីនេះ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ កន្លែងអីគេហៅវត្តពោធិ វ៉ៃចេញពីដើមពោធិហ្នឹងចេញមកខាងកំបូលនេះ វ៉ៃកំពូលហ្នឹង វ៉ៃបានប៉ុន្មានថ្ងៃបែកទៅរំដោះភ្នំពេញទៅ ឡើងពីតំបន់ទៅ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលហ្នឹងពូមួរពីទ័ពតំបន់មកកងទ័ពភូមិភាគវិញ?

ហ៊ិនៈ បាទ! កាលហ្នឹងឡើងមកទាំងកងវរៈ ។

ប៊ុនថនៈ កាលហ្នឹងវរៈប៉ុន្មានពូ?

ហ៊ិនៈ កាលខ្ញុំនៅតំបន់ហ្នឹងវរៈ«ត២» ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងគេដាក់វរៈត២ចឹងតែម្តង?

ហ៊ិនៈ បាទៗ!ត២ចឹងតែម្តង ដល់ឡើងមកភូមិភាគកងវរៈ២៤ ។

ប៊ុនថនៈ វរៈ២៤វិញ?

ហ៊ិនៈ បាទ ។

ប៊ុនថនៈ កាលហ្នឹងពីណាដឹកនាំពូ?

ហ៊ិនៈ កាលហ្នឹងតា សឿងកាន់កងពល ដល់តា សឿងគាត់ផ្លាស់មកភូមិភាគឧត្តរទៅ ក្រោយមកឡើងមកតា វវៃអីខ្ញុំមិនសូវស្គាល់ផង សម័យនោះមិនមែនដូចសម័យយើងឥឡូវទេ យើងកូនទាហានហ្នឹង តែកងវរៈសេនាតូចយើងមិនស្គាល់មុខគេផង គ្រាន់តែស្គាល់ឈ្មោះៗចឹងទៅ ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងកាលពូមកភូមិភាគហ្នឹងភូមិភាគនិរតីពូ?

ហ៊ិនៈ ភូមិភាគនិរតី ទេដល់រំដោះហើយបានគេបែកភូមិភាគហើយ ។

ប៊ុនថនៈ បាទ ។

ហ៊ិនៈ រំដោះភ្នំពេញហើយណាស់ ពួកខ្ញុំហ្នឹងគេបែកមកភូមិភាគបស្ចឹម ។

ប៊ុនថនៈ ចឹងភូមិភាគបស្ចឹមវិញ?

ហ៊ិនៈ បាទៗ!ភូមិភាគបស្ចឹម ភូមិភាគបស្ចឹមមកនេះខេត្តកំពង់ឆ្នាំង ខេត្តកោះកុង ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ភូមិភាគបស្ចឹមហ្នឹង ។

ប៊ុនថនៈ ភូមិភាគបស្ចឹមហ្នឹងពូមានបែកជាកងពលប៉ុន្មានទេពូ?

ហ៊ិនៈ អត់មាននេះដងនៅកងពល២៤ហ្នឹង តែដល់បែកមកឡើងមកកង៣០ប៉ុន្មានទេ កាលហ្នឹងភ្លេចហើយ៣៤អីមិនដឹងទេ អះ!កងវរៈ៣៤កងពលទី១ ។

ប៊ុនថនៈ កងពលទី១ហ្នឹងពីណាដឹកនាំពូ?

ហ៊ិនៈ កងពលទី១ហ្នឹង កាលរំដោះហើយតា លឹម តា លឹមហ្នឹងស្លាប់ហើយកាលរត់ឆ្នាំ៧៩ ស្លាប់បាត់ហើយ ។

ប៊ុនថន៖ អត់មានដូរណាគាត់នៅកាន់កាប់រហូត?

ហ៊ិន៖ គាត់កាន់កាប់រហូតដល់យួនចូលវៃហ្នឹងតែម្តងបែកគ្នាអស់ ។

ប៊ុនថន៖ ខាងភូមិភាគបស្ចិមហ្នឹងពីណាជាអ្នកគ្រប់គ្រង?

ហ៊ិន៖ កាលហ្នឹងតា ខ្ញុំមិនដែលឃើញមុខទេ ឈ្មោះតា ស៊ី តា ប៉ាល់ ខ្ញុំមិនដែលស្គាល់គេខ្ញុំឮតែឈ្មោះ ។

ប៊ុនថន៖ ជូ ចេតហៅស៊ីហ្នឹងមែនទេ?

ហ៊ិន៖ តា ស៊ី កាលជំនាន់ហ្នឹងគេថាគាត់ក្បាត់អីគេចាប់គាត់ដែលហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ហើយតា ប៉ាល់ហ្នឹងមិនដឹងជាទៅណាទេ "អ្នកជិតនិយាយថា កាលហ្នឹងពួកហ្នឹងគេថាជាពលករវៀតណាមពួកហ្នឹងទៅរៀនស្រុកយួនទៅ ក្រោយ៧៥ហើយយួនមិនវៃយកកោះត្រល់ហ្នឹងស្លាប់មិនសូវបានទេ...." ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ កាលសម័យខ្មែរក្រហមកោះត្រល់អីកោះពោលៃអីហ្នឹងមិនយួនវៃ ឥឡូវយួនយកតើកោះត្រល់ហ្នឹង កោះពោលៃបានយើងនៅឥឡូវ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងពូកាលបែកភ្នំពេញហើយពូមកនៅណាវិញ?

ហ៊ិន៖ ខ្ញុំបែកភ្នំពេញហើយអង្គការឲ្យមកធ្វើការខាងរទេះភ្លើងនៅតាកែវ ។

ប៊ុនថន៖ ចឹងនៅតាកែវវិញ?

ហ៊ិន៖ ហ្នឹងហើយ នៅខេត្តតាកែវ ចប់ពីហ្នឹងទៅគេឲ្យមកនៅលង្វែក នៅបន្ទាយលង្វែក ។

ប៊ុនថន៖ មកបន្ទាយលង្វែក?

ហ៊ិន៖ បាទ!ចេញពីបន្ទាយលង្វែកហ្នឹងទៅ គេបញ្ជូនឲ្យមកកោះកុងព្រំដែនថៃហ្នឹង ទីរួមខេត្តកោះកុងពាល់ថ្ងៃហ្នឹង ។

ប៊ុនថន៖ បាទ ។

ហ៊ិន៖ ពួកខ្ញុំនៅទាល់តែយួនហ្នឹងវៃបានចេញ ។

ប៊ុនថន៖ កាលនៅលង្វែកហ្នឹងបានរយៈពេលប៉ុន្មាន?

ហ៊ិន៖ នៅលង្វែកហ្នឹងអត់បានមួយឆ្នាំផង ។

ប៊ុនថន៖ កាលនៅហ្នឹងធ្វើអីវិញ?

ហ៊ិន៖ កាលទៅហ្នឹងអត់មានធ្វើអីផង កាលហ្នឹងអត់ទាន់មានការងារអីធ្វើ កាលហ្នឹងទៅខែប្រាំងដែលហើយណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: ដល់ហើយបានបញ្ជូនមកកោះកុងមក មកកោះកុងមកធ្វើស្រែកាប់ចំការធម្មតាដូចថាគេឲ្យធ្វើដំណាំហូបខ្លួនឯងធ្វើស្រែហូបខ្លួនឯងហ្នឹងណាស់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: កាលជំនាន់ហ្នឹងគេម៉េចឲ្យយើងនៅស្ងៀមដោះស្រាយជីវភាពខ្លួនឯង ។

ប៊ុនថន: តែកាលពូមកកោះកុងហ្នឹងពូនៅអន្តភាពដដែលទេ?

ហ៊ិន: កាលហ្នឹងខ្ញុំនៅទ័ពរហូត ។

ប៊ុនថន: បាទ!ដល់ពេលយួនចូលមកហ្នឹងពូរត់ទៅណាវិញ?

ហ៊ិន: កាលយួនចូលមកហ្នឹងរត់មកនៅម្តុំខដុងអីហ្នឹង ខេត្តកំពង់ស្ពឺអីហ្នឹងហើយឡើងមកខេត្តកំពង់ឆ្នាំងនៅវៃជាមួយយួនហ្នឹងហើយ យូរៗទៅវាអស់អីទប់ទៅចូលព្រៃទៅចូលទៅខាងទន្លេសាបដល់ទន្លេសាបខ្ញុំទៅផ្ទះ ទៅស្រុកវិញទៅ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: ទៅដល់ពេលការហើយហ្នឹងខ្ញុំបានមកនៅជាមួយពូនៅព្រៃមាន់នេះវិញ ។

ប៊ុនថន: កាលទៅនៅស្រុកបានប៉ុន្មានឆ្នាំ?

ហ៊ិន: នៅបានពីរបីឆ្នាំដែរ តាំងពី៨១ដល់៨៣បានខ្ញុំមកព្រៃមាន់វិញ ។

ប៊ុនថន: យ៉ាងម៉េចបានជាពូត្រឡប់មកខាងព្រៃមាន់នេះវិញ?

ហ៊ិន: មកជាមួយពូវិញ មកជាមួយគាត់វិញ នៅហ្នឹងដីងរកស៊ីអីកាលឆ្នាំ៨២ហ្នឹង មកនៅនេះវិញកាលហ្នឹងចេញចូលបានគេមកហូរហែរមកទៅ ។

ប៊ុនថន: ចឹងបងប្អូនពូមានមកជាមួយពូទេ?

ហ៊ិន: អត់ទេ មកតែខ្ញុំទេ ។

ប៊ុនថន: មកនៅហ្នឹងរហូតដល់សមាហរណ៍កម្ម?

ហ៊ិន: បាទ ។

ប៊ុនថន: ចឹងចង់សួរពូមួយទៀត កាលមុនសមាហរណ៍កម្មធ្លាប់បើករបបអីចឹង ក្រោយសមាហរណ៍កម្មហើយឈប់បើកហើយឬនៅបើកដដែល?

ហ៊ិន: ឈប់ហើយសព្វថ្ងៃធ្វើស្រែអីហូបខ្លួនឯង ។

ប៊ុនថន: ចឹងចង់សួរថាការរស់នៅហ្នឹងជីវភាពអីរស់នៅយ៉ាងម៉េចដែរមុននិងក្រោយ?

ហ៊ិន: កាលគេនៅបើកឲ្យយើងមិនសូវនឿយរកស្រួលដែលហ្នឹង ដល់គេមិនបើកឲ្យទាល់តែខំទៅគេបើកឲ្យក៏គេប្រើយើងអីដែរ ដូចជាដឹកជញ្ជូនអីទៅ ដល់ចប់សង្គ្រាមហើយសមាហរណ៍

កម្មហើយគេមានដឹកជញ្ជូនទៅណាទៀត គេមានបើកអីគេនៅជាទាហានគេបើកដែលហ្នឹងយើងជាប្រជាជនយើងអត់ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: យើងធ្វើស្រែធ្វើអីដាំពោត ដាំដំឡូងអីចឹងទៅហូបរាល់ថ្ងៃចឹងទៅ ទិញអង្ករហូបទៅ អាឈើអីមានរទេះគោដឹកឈើអី ស៊ីឈ្នួលដឹកឲ្យគេទៅ មួយជើង៨ទៅ៥០០ទៅទិញអង្ករជំនាន់ហ្នឹងមួយការ៉ុងប៉ុន្មានអង្ករថៅក៣០០-២០០អីហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: ចឹងដូចជាឈើអីអស់នៅឆ្នាំណា?

ហ៊ិន: ឈើអស់យូរហើយ កាលឆ្នាំ២០០០ហ្នឹងអស់ ។

ប៊ុនថន: កាលមុនមានព្រៃដល់អស់ព្រៃនៅឆ្នាំ៩០ប៉ុន្មាន កាលឆ្នាំ៩០អីនៅពូ?

ហ៊ិន: នៅទេ ទើបអស់ឆ្នាំ២០០០ហ្នឹង ។

ប៊ុនថន: កាប់ធ្វើផ្ទះ?

ហ៊ិន: ខ្លះដូចថាដីគេចឹងទៅ គេកាប់យកដីចឹងទៅណាស់ "ស្តាប់មិនសូវបាន....."កន្លែងខ្លះការពារមិនបានចឹងទៅ ។

ប៊ុនថន: ចឹងពូសព្វថ្ងៃមានកូនប៉ុន្មាននាក់?

ហ៊ិន: មានបីនាក់ ។

ប៊ុនថន: ប្រុសប៉ុន្មានស្រីប៉ុន្មាន?

ហ៊ិន: ប្រុសទាំងបី ។

ប៊ុនថន: នៅរៀនទេពូ?

ហ៊ិន: នៅរៀនមួយការហើយពីរ ។

ប៊ុនថន: រៀនថ្នាក់ទីប៉ុន្មានដែរ?

ហ៊ិន: កូនអាមួយបងហ្នឹងរៀនតិចដែលថ្នាក់ទី៥ ថ្នាក់៥ជំនាន់មុនវាចេះដែរ ។

ប៊ុនថន: បាទ ។

ហ៊ិន: ហើយអាមួយទៀតការហើយនេះអាហ្នឹងជាប់បាក់ឌុបធ្វើជាគ្រូបង្រៀនហើយអាមួយនេះប្រឡងបាក់ឌុបមិនជាប់រៀនបន្តទៀត ។

ប៊ុនថន: បាទ!ចឹងខ្ញុំអរគុណពូហើយ ។

ហ៊ិន: បាទ ។

«ចប់»